

A képviselők munkáját értékelték

Ülést tartott a népfront megyei elnöksége

Tegnap délelőtt Szegeden ülést tartott a Hazafias Népfront megyei elnöksége, amelyen értékelték az országgyűlési képviselők négyéves munkáját és megvitaták az idei képviselőválasztások politikai, szervezeti előkészítését. A tanácskozáson részt vett dr. Németh Lajos, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára, Hantos Mihály, a megyei tanács elnökhelyettese, valamint Kertész Sándorné országgyűlési képviselő.

Nagy István, a népfront megyei elnökének megnyitóját után Molnár Sándor, megyei népfronttitkár szóbeli kiegészítést fűzött az írásos jelentéshez.

A megyei képviselőcsoport meghatározott terv szerint végezte munkáját. Általában évente négy ülést tartottak, az országgyűléseket megelőzően. Tanácskozásainkon foglalkoztak a vízgazdálkodással, a zöldségtermesztés helyzetével, az egészségügygel, az árulellenőrzések tapasztalataival. Több alkalommal ellátogattak a megye üzemibe, és termelőszerkezetekbe, így még több tapasztalatot, tájékozottságot szereztek munkájukhoz.

Fontos alkotmányos feladatuk, hogy tevékenységükről rendszeresen beszámoljanak választóiknak és szoros kapcsolatot tartsanak a lakossággal, a párt-, állami, gazdasági és társadalmi szervekkel. A tapasztalatok szerint voltak, akik rendszeresen, minden ülésük után, mások évente egy-két alkalommal tájékoztatták választóikat az országgyűlés munkájáról és saját tevékenységükről. Egyes képviselőknél az a gyakorlat alakult ki, hogy ritkábban tartottak beszámolót, ugyanakkor a különböző fórumokon a városi, községi rendezvényeken informálták választóikat. A hagyományos formák mellett népszerűségnek örvendtek a meghittebb hangulatú, kisebb közösségekben szervezett kötetlen beszélgetések. Több képviselő részt vett a munkaskollektívák rendezvényein, brigádgyűléseken, közbeszólásokon, tanyai területeken rendezett összejöveteleken, vagy a nők, fiatalok, értelmiségiek stb. találkozóin. Ezek a találkozások jól segítették a képviselők és a választópolgárok

közötti közvetlen kapcsolatot erősödését. Hasznosnak bizonyult az a gyakorlat, miszerint az illetékes népfrontbizottságok esetenként megbeszéléseket szerveznek, ahol találkozhatnak az országgyűlési képviselőkkel, a választókerületben dolgozó párt-, tanácsai és népfront-, gazdasági vezetők és tanácsstagok.

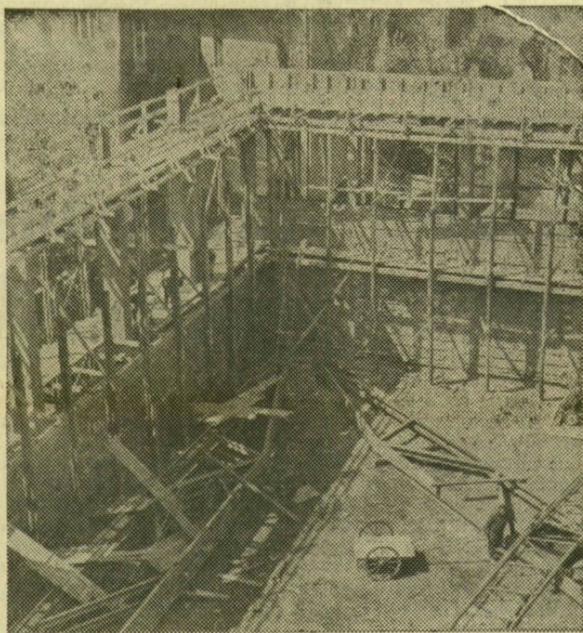
A törvényelőkészítés demokratizmusának erősítése érdekében a népfront megyei bizottsága, több alkalommal rendezett vitát egy-egy törvénytervezetről, a lakosság különböző rétegeinek bevonásával. Egyes képviselők aktív segítői és résztvevői voltak ezeknek a vitáknak.

A fogadóórák közül azok bizonyultak a legeredményesebbeknek, amelyek nem korlátozódtak csak a panaszok meghallgatására, hanem

lehetőséget nyújtottak a kisebb kollektívákkal, vezetőkkel, egy-egy közérdekű kérdés megbeszélésére. A népfront megyei elnökségének vitájában többen hangsúlyozták, az eredményes képviselői munkának további feltétele, hogy a képviselők még jobb tájékoztatást kapjanak a helyi tanácsoktól és erősítsék kapcsolataikat a választókkal.

Molnár Sándor a képviselőválasztások előkészítésével kapcsolatban ismertette a soron következő teendőket, hiszen ezekben a hetekben már nagy feladat hárul a népfrontmozgalomra. Hangsúlyozta azt is, hogy képviselőjelölt csak az lehet, aki elfogadja a népfront programját, elősegíti a szocializmus építését, élvezzi a lakosság bizalmát, s példamutató magánéletében.

Iskolaépítés

Ac S. Sándor felvétele

A József Attila Tudományegyetem Ságvári gyakorló általános iskolája új épületrészekkel gyarapodik. Az Április 4. úti építkezés utca felőli részén 12 új tanterem, három előadóterem, konyha, étkező, úttörőszoba, könyvtár készül — a szeptemberi tanévkezdésre. Az udvarban pedig a gyerekek paradicsoma, egy versenytornaterem épül fel, amelynek tartószerkezete, mint képvonalon látszik, már állnak, sőt a falak egy részét is felhúzták. A tornaterem építésének határideje: január 1.

Munkaszerezetet

Aligha lehet a házigyár vízvezetékének és fűtőberendezésének olyan baja, amelyen ne segítene Dóka János szakértelme, alapos, kitartó munkája. A több mint 68 éves karbantartó huszonkét éve jött a DELÉP-hez, s azóta jó munkájával kétszer nyerte el a Vállalat Kiváló Dolgozója kitüntetését. Magas kora ellenére remek erőben van, hasznos tagja brigádjának, és amint elmondta, ezután is dolgozik, amíg bírja. Igaz, 1967-ben nyugdíjba ment, de hamarosan újfent vállalra akasztotta szerszámoládáját, s csak öt évvel később tette le. Akkor is mindössze néhány hétre.

— Először azért kértem vissza magam, mert egyik lányom főiskolára járt, és nem akartam, hogy abbahagyja. A rövid munkaviszony miatt ekkor még kevés volt a nyugdíjam, csak 780 forint. Így meg három ezer forintot is megkeresek havonta. Később megbetegedett a feleségem, s dolgozni sem tudott — nekem kellett helyette is.

— Most már nyugdíjba mehetnék, de nem teszem,

inkább bejárok a gyárba. Tulorát nem vállalom, a napi nyolc órai munka pedig nehézség nélkül megy. A szabad időmben mindig pihenek, így reggelente frissen jövök dolgozni. Meg aztán megszoktam — sóhaj. Nevelőapám tizenhárom éves koromban meghalt, én lettem a családfenntartó, s négy testvéremet neveltem. Felötököt dolgoztam, ugyanazt végeztem, mint ők, és bizony sokszor napfűlkeltetőt nyugtáig.

— Úgy gondolom, az egészséghez rendes mozgás kell, és én ezt megtalálom itt. Munka után jól esik a koszt, az erő pedig innen származik. Van néhány ismerősöm, akik akkor estek le a lábukról, amikor pihenés kezdtek.

Nem kell azonban azt gondolni, hogy Dóka János megtört ember a brigádban. Ellenkezőleg.

— János bácsi jól dolgozik, s nagyon becsületesen — jellemzi művezetője. — Nem is kell mondani neki, mit csináljon. Reggelente fogja a ládáját, és munkához lát. Példamutató munkaszerezetet hat a fiatalokra is. Soha nem

panaszodik, nincs számára nehéz feladat. Azt mondja, mindez játék a néhány évtizeddel ezelőtti munkához képest.

Dóka János — bár idős ember — bírja még szerszámoládáját. S ameddig bírja, jól dolgozik. Ha segítségre van szüksége, megkapja. Fiait munkatársai szívesen osztják meg vele a feladatokkal. Egyetértés van a brigádban, jól összetartoznak. Előszörban ez tartja vissza Dóka Jánost attól, hogy nyugdíjba menjen.

Sz. J.

Tudományos ankét Szegeden

A Szegedi Orvostudományi Egyetem I. számú Belgyógyászati Klinikája és a József Attila Tudományegyetem Szerveskémiai Intézete holnap, pénteken, és holnapután, szombaton tudományos ankétot rendez az emésztőszervi hormonok biológiájáról a Szegedi Akadémiai Bizottság székházában.

A tudományos értekezletre az ország minden részéből érkeznek előadók és hallgatók.

Nemcsak statisztika

Párthatározatokat, dokumentumokat olvasva, igen gyakran és meglehetősen sok összefüggésben találkozhatunk a szóval: arányosság, arányok. Vagy ha nem ezekkel, hát szinonimáikkal. Így van ez a kongresszusi határozattal is, legyen szó a jövedelmek emeléséről, a termelőeszközök lehetőségeinkkel arányban álló fejlesztéséről, vagy éppen a fiatalok, a nők megfelelő arányú képviseletéről különböző szervekben, testületekben.

Arányokról sok összefüggésben szól a kongresszusi határozat, s ez természetes is. Hiszen az arányosság — főként társadalmi kérdésekben — nem egyszerűen számok egymáshoz való viszonyát jelöli, még kevésbé olyan kapcsolatrendszer, amely valamiféle merev statisztikába lenne foglalható. Ha egy társadalom életének, fejlődésének arányairól beszélünk, elsősorban azzal kell tisztában lennünk, hogy az legalább annyira dinamikus kategória, mint maga a valóság, mint a társadalom, amelynek éppenséggel dinamizmusát, állandó mozgásban, fejlődésben levő mechanizmusát igyekszünk az arányosságok alkalmazásával, gyakorlati, mindennapi munkánk alapjává tenni. Hiszen a politikai munka csak akkor töltheti be hivatását, ha a való világ dinamizmusát tükröző arányokat ragadja meg, használja föl mindennapi gyakorlatában, állandóan módosítva, az élethez igazítva e kategóriát.

Nem, semmiképpen sem statisztikáról van szó a kongresszusi határozatban, amikor azt olvashatjuk például, hogy: „A választott szervekbe több fizikai dolgozó, fiatal és nő kerüljön... Az irányító posztok betöltésekor jobban számításba kell venni az alkalmas nőket, fiatalokat.” Semmiképpen sem arról van szó, hogy fiz vagy húsz százalék fiatal vagy nő legyen ezután a testületekben, vagy vezető munkakörökben. Résztételüket, statisztikai arányukat úgyis maga az élet fogja diktálni. Az a társadalmi valóság, amelynek talaján állva a párt kidolgozta, s határozatban rögzítette további fejlődésünk legfontosabb irányait, céljait, eszközeit és lehetőségeit.

Maga az élet, a társadalmi valóság fog majd dönteni a statisztikai arányokról. Mégis, az ember sokszor úgy érzi, hogy sok helyen igyekeznek elébe menni e döntésnek, és statisztikai kérdésként kezelve az ügyet, lesznek vezetők vagy testületi tagok, nők és fiatalok.

Statisztikai szemlélet. Bármennyire rossz is, meg van a maga jó oldala. Igaz, idegen az élet, a társadalom dinamizmusától, gátolhatja annak valódi tükröződését a politikai munkában, de sok szempontból mégis jó. Segít az előítéletek legyőzésében, a talaj előkészítésében, hiszen jó néhány esetben azt is nagy eredménynek könyvelhetjük el, hogy egy-egy testületben, vezetőségben legalább a „kötelező” arányban akadnak nők és fiatalok. Szóval, nem is olyan nagy baj, ha politikai szemlélet híján, legalább a statisztikai megteszi a magáét. Ha nem is igazi ez az eredmény, mégis csak eredmény.

De ha eredmény, miért fél mégis minden józan ember attól, hogy ez a szemlélet itt-ott teret kapott, és tán még nagyobb teret kaphat? Miért hangsúlyozta a szegedi párttervezetelen a textilművek munkánője is, hogy nagy veszélyeket rejteget a statisztikai szemlélet? Miért, ha részben ez is eredménynek könyvelhető el? Nyilván azért, mert végső soron idegen társadalmunktól, s szükségszerűen a kongresszusi

határozat szellemétől is. De nemcsak ez a baj. Más is van e statisztikáinak vélt szemlélet mögött, mint a megszokás tehetetlenségi nyomatóka, mint a kényelmesség, mint az értetlenség. S ez a más az, amire igazán oda kell figyelnünk, s amivel számot kell vetnünk.

Drukkolva figyelem a fiatalok közéleti szereplését. Főleges lenne most felsorolnom a jó és rossz tapasztalataimat, mert bőségesen akad egyik is, másik is. Egy eset azonban mindenképpen ide kívánkozik. Egy nagyvállalat párttervezetelen történt. Ropant izgalmas felszólalások követték egymást, valódi, alkotó vita alakult ki, amely ilyen nagy üléseken ritkaságszámba megy. A javítani és tenni akaró felszólalók lelkesen, indulattal mondták a magukért, érveltek, magyaráztak, s nem áttaláltak élebb hangot is megütni. Az izgalmas vitába — érthető — különös érdeklődéssel vártam egy fiatal felszólalását. Végül a KISZ-titkár volt az, aki felállt, s egy papírról szép nyugodtan felolvasta az előre megírt, oda nem illő, mondhatni: „brossúraszöveget”.

Ez lenne az egyetlen ilyen eset? Sajnos, nem. Nem általánosítható ugyan, de kis számban is figyelmeztető. Figyelmeztet arra, hogy a statisztikába illő, vagy egyszerűen a politikus értelemtől diktált kiválasztásba is komoly hibák csúszhatnak, öntudatlanul is. Melyek az alapszemponatok annak elbírálásánál, hogy egy fiatal alkalmas-e vezető posztra, vagy sem? Megnézik: hogyan végzi munkáját, aktív van magáévá teszi-e a szocializmus ügyét, milyen a viszonya a kisebb-nagyobb közösségekhez? Ez rendben is van, hiszen aki képtelen jól beilleszkedni a vállalat, vagy a társadalom közösségébe, az vezető sem lehet. Csak hogy a beilleszkedést nem szabad és nem is lehet összetéveszteni a komformizmussal, az együttműködés készségét és akarását a megalkuvásra való hajlammal, az önállótlanossággal. Mert amennyire hasznosak az előbbieket, annyira károsak az utóbbiak.

Őszintén szólva, nem is hiszem, hogy e tulajdonságok igazán összetéveszthetők lennének. Ha csak akkor nem, ha a kényelmesebb megoldást választjuk, s az együttműködő, együttgondolkodó, velünk együtt alkotó — tehát vitázó, akaró és néha „kellemetlenkedő” — fiatal vagy nő helyett a simulékonyra nem tesszük voksunkat, mert a másik csak „munkánkat zavarja”. En az mondanám: inkább ösztökél bennünket, ha hagyjuk. Csak hogy jó néhány helyen nem őt, a másikat választjuk. Pedig mást diktál az élet, mást a kongresszusi határozat szelleme és betűje, amely szerint: „Bátorítsuk az új iránt fogékony, kezdeményező, a véleményüket nyíltan képviselő emberek funkciójába kerülését.” Ezt kell tennünk, akkor is, ha kényelmetlennek tűnik, akkor is, ha többletmunkával jár, hiszen ez az ország és valamennyiünk érdeke.

Ehhez természetesen sok helyen még érnie kell a kollektívának és a vezetőségnek egyaránt. Addig pedig még a statisztikai szemlélet is jó szolgálatokat tehet, de csak akkor, ha a határozatok valódi céljával, tartalmával tisztában vagyunk, s a statisztikát is igyekszünk e célok szellemében alkalmazni. Máskülönben nagyon sokat árthatunk éppen annak az ügynek, amelynek érdekében dolgozunk.

Szavay István

Beszélgetés az üzemi demokráciáról

A Szegedi Cipőgyár Ifjú-Szocialista brigádjának tagjai tegnap délutáni tanácskozásukra meghívták

Berta Istvánt, az MSZMP Szeged városi bizottsága gazdaságpolitikai osztályának vezetőjét, Berta István a dolgozókat manapság sokat foglalkoztató kérdésekről, elsősorban az üzemi demokráciáról beszélgetett a lányokból és asszonyokból álló kollektíva tagjaival.

A munkások elmondták, mikor kéri véleményeiket a gyár vezetői, mennyire figyelnek szavaikra; hogy az üzemi demokrácia különböző fórumain elhangzott kéréseit milyen mértékben teljesítik.

Szocialista brigádvezetők klubja

A Juhász Gyula művelődési központban megalakult a szocialista brigádvezetők klubja a HVDSZ vállalatainak és a konzervgyár szocialista brigádjainak részvételével. A napokban megtartott első foglalkozáson dr. Ágoston József, az SZMT vezető titkára a XI. pártkongresszus jelentősége címmel tartott előadást. Ezután a résztvevők összeállították a klub további programját és megtekintették az újjáépített művelődési központ más klubjait és felszereléseit.